

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO KRAKOWSKIEGO

Kraków, dnia 26 lutego 1934 r.

TREŚĆ:

Pozycja:	Str.
13. Rozporządzenie Rady Ministrów o ulgach dla funkcjonariuszów państwowych, sędziów, prokuratorów oraz asesorów i aplikantów sądowych przy przejazdach kolejami państwowymi	26
14. Rozporządzenie Rady Ministrów o państwowej pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych, sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, prokuratorów, oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej, członków ich rodzin oraz emerytów	27
15. Rozporządzenie Rady Ministrów o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonariuszów państwowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajmowanych lub administrowanych	33
16. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o wymiarze godzin nauczania oraz innych zajęć obowiązkowych nauczycieli i kierowników szkół	37
17. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie dodatków służbowych, należnych nauczycielom szkół państwowych i publicznych, pozostających na etacie Państwa, z tytułu nauczania i zajęć nadliczbowych oraz z tytułu pracy w szkołach zawodowych i specjalnych w charakterze wybitnego fachowca	45
18. Przyjmowanie należności Skarbu Państwa w bonach Funduszu Inwestycyjnego	
19. Wyjaśnienia do zarządzenia o taksach i opłatach szkolnych	48
20. Książka p. t.: „W XV-lecie Niepodległości“	49
21. Dni wolne na rekolekcje	50
22. Podatek od uposażeń służbowych od 1 lutego 1934 r.	50
23. Spis nauczycieli w prywatnych szkołach średnich ogólnokształcących i zakładach kształcenia nauczycieli	52
24. Komunikaty	53
25. Ogłoszenia	56

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW¹⁾

z dnia 28 stycznia 1934 r.

o ulgach dla funkcjonarjuszów państwowych, sędziów, prokuratorów oraz asesorów i aplikantów sądowych przy przejazdach kolejami państwowymi.

Na podstawie art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) i art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 665) zarządza się, co następuje:

§ 1. Urzędnicy, profesorowie i pomocnicze siły naukowe w państwowych szkołach akademickich, nauczyciele szkół państwowych i publicznych, pozostający na etacie Państwa, funkcjonarjusze Straży Więziennej, niżsi funkcjonarjusze państwowi, sędziowie, prokuratorzy oraz asesorowie i aplikanci sądowi — mają prawo korzystania z ulg przy przejazdach kolejami państwowymi według zasad następujących:

1) za przejazd linjami normalnotorowemi płacą stawki przewozowe według tabeli szóstej, stanowiącej załącznik do taryfy osobowej, bagażowej i ekspresowej polskich kolei państwowych, część II, obowiązującej od dnia 1 stycznia 1934 r. (Dz. Tar. i Zarz. Kol. z 1933 r. Nr. 77, poz. 603);

2) za przejazd linjami wąskotorowemi płacą połowę opłat normalnych.

§ 2. (1) Prawo korzystania przy przejazdach kolejami państwowymi z ulg, przewidzianych w § 1, mają również żony osób, wymienionych w § 1.

(2) Nieuprawnione są do korzystania z ulg żony sędownie separowane, chyba, że na mężu ciąży obowiązek alimentacji.

§ 3. Korzystanie z ulg uzależnione jest od przedstawienia przy kasie biletowej i organom kontrolnym w pociągu legitymacji z fotografią, wystawionej przez właściwą władzę, stwierdzającą w legitymacji, że dana osoba ma prawo korzystania przy przejazdach kolejami państwowymi z ulg, przewidzianych w § 1.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz.*Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz.*

¹⁾ Przedrukowane z Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 79.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW¹⁾

z dnia 28 stycznia 1934 r.

o państwowej pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych, sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, prokuratorów, oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej, członków ich rodzin oraz emerytów.

Na podstawie art. 12 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 665), art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 666), oraz art. 43 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 42, poz. 380) zarządza się, co następuje:

§ 1. (1) Państwowa pomoc lekarska przysługuje:

1) funkcjonariuszom państwowym w rozumieniu art. 1 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), wyszczególnionym w § 1 ust. (1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych, oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781), z wyjątkiem funkcjonariuszów państwowych, zatrudnionych z zarządzie centralnym Ministerstwa Komunikacji oraz w Głównej Inspekcji Komunikacji, którzy otrzymują pomoc lekarską w zakresie, przewidzianym dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“;

2) sędziom w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, prokuratorom oraz asesoram i aplikantom sądowym;

3) oficerom i szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej;

4) emerytowanym funkcjonariuszom państwowym polskim, przeniesionym w stan spoczynku z powodu trwałej niezdolności do służby, przekroczonego wieku lub uzyskania prawa do pełnego uposażenia emerytalnego, tudzież tym emerytom, którzy zostali zwolnieni ze służby państwo-

¹⁾ Przedrukowane z Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 81.

wej na innej zasadzie, ale w chwili zwolnienia mieli nabyte prawo do pełnego uposażenia emerytalnego, albo przekroczyli 60 lat, bądź też istniała co do nich podstawa w formie orzeczenia lekarskiego do przeniesienia w stan spoczynku z powodu trwałej niezdolności do służby; emeryci odpowiadający warunkom wyżej podanym, a pobierający uposażenie emerytalne z tytułu służby w charakterze funkcjonariuszów państwowych, zatrudnionych w zarządzie centralnym Ministerstwa Komunikacji oraz w Głównej Inspekcji Komunikacji, otrzymują pomoc lekarską z przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ w zakresie, przewidzianym dla pracowników tego przedsiębiorstwa. Od pomocy lekarskiej wyłączeni są emeryci:

- a) podlegający z tytułu swego zatrudnienia obowiązkowi ubezpieczenia na wypadek choroby w myśl obowiązujących przepisów;
- b) przebywający w zakładach leczniczych dla umysłowo chorych w myśl przepisów art. 42 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 42, poz. 380);
- 5) członkom rodzin funkcjonariuszów państwowych, wymienionych w pkt. 1), 2) i 3), a mianowicie:

- a) żonie — poza przypadkami, gdy jest sądownie separowana, a na mężu nie ciąży obowiązek alimentacji;
  - b) mężowi zupełnie niezdolnemu do pracy, będącemu na wyłącznem utrzymaniu żony;
  - c) dzieciom ślubnym i uprawnionym, tudzież pasierbom do ukończenia lat 18, jeżeli zaś uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych, albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończenia lat 24;
- wyłączeni są ci członkowie rodziny, którzy podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na wypadek choroby w myśl obowiązujących przepisów lub mają prawo do korzystania z pomocy lekarskiej w przedsiębiorstwach państwowych.

(2) Funkcjonariusze państwowi, wymienieni w ust. (1) pkt. 1), 2) i 3), którzy korzystają z bezpłatnego urlopu, tracą prawo do państwowej pomocy lekarskiej na czas trwania tego urlopu; na ten okres czasu tracą również prawo do korzystania z państwowej pomocy lekarskiej członkowie ich rodzin.

§ 2. Państwowa pomoc lekarska obejmuje w granicach określonych rozporządzeniem niniejszem:

- 1) poradę i pomoc lekarską z wyjątkiem zabiegów dentystycznych;
- 2) pomoc położniczą;
- 3) dostarczenie niezbędnych lekarstw;

4) leczenie w zakładach leczniczych;

5) leczenie fizykalno-terapeutyczne i naświetlania wszelkiego rodzaju;

6) badania diagnostyczne;

7) odnośnie do osób, wymienionych w § 1 ust. (1) pkt. 1) — 4), kąpiele i zabiegi balneoterapeutyczne za pół ceny w państwowych zakładach zdrojowych.

§ 3. Pomocy lekarskiej udzielają lekarze i położne, umówieni w tym celu przez wojewódzką władzę administracji ogólnej.

§ 4. (1) Pomoc lekarska jest udzielana na podstawie karty porady, którą chory otrzymuje za uiszczeniem opłaty manipulacyjnej znaczkiem stemplowym § 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842) oraz § 1 pkt. 8) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 797) wartości nominalnej 50 gr.

(2) Osobom, wymienionym w § 1 ust. (1) pkt. 1), 2), 3) i 5), wydaje kartę porady władza służbowa funkcjonariusza po stwierdzeniu, że danej osobie przysługuje prawo korzystania z państwowej pomocy lekarskiej. Osobom powyższym, jeżeli przebywają poza siedzibą urzędowania funkcjonariusza i nie mogą się zaopatrzyć w kartę porady u władzy służbowej, oraz emerytom, wymienionym w § 1 ust. (1) pkt. 4), wydaje kartę porady właściwa dla miejsca ich przebywania powiatowa władza administracji ogólnej (starosta grodzki, dyrektor policji) po wykazaniu uprawnienia danej osoby do korzystania z państwowej pomocy lekarskiej.

(3) W przypadkach, wymagających śpiesznej pomocy lekarskiej, pomoc ta powinna być udzielona nawet bez przedstawienia karty porady, którą jednak należy doręczyć lekarzowi najpóźniej w ciągu dni 3.

(4) Na żądanie lekarza chory powinien przedstawić dowód, stwierdzający jego tożsamość.

(5) Karta porady jest ważna do końca tego miesiąca, w którym została wydana.

§ 5. (1) Porad lekarskich udziela się w miejscu i w godzinach oznaczonych; jedynie obłożnie chorych odwiedza lekarz w ich mieszkaniu; pomoc powinna być udzielona zasadniczo w dniu wezwania, a w przypadkach ciężkich — bezzwłocznie.

(2) W przypadkach nagłych (np. krwotoki, złamania, otrucia i t. p.), o ile przybycie lekarza umówionego jest niemożliwe, można wezwać lekarza prywatnego. Koszty w tym przypadku (jedynie za pierwszą wizytę) zwraca wojewódzka władza administracji ogólnej w wysokości odpowiadającej skali obowiązującego w danej miejscowości cennika należności lekarskich.

(3) W razie koniecznej potrzeby mogą lekarze umówieni kierować chorych do umówionego lekarza-specjalisty; do umówionego lekarza-specjalisty zamiejscowego może kierować tylko lekarz powiatowy.

§ 6. W zakresie zabiegów ortopedycznych Skarb Państwa zwraca:

- 1) 75% kosztów leczenia szpitalnego na zasadach, określonych w § 8,
- 2) 50% kosztów za aparaty i protezy, obliczonych według taksy ustalonej przez Ministerstwo Opieki Społecznej, jeżeli konieczność nabycia takiego aparatu lub protezy zostanie potwierdzona przez wojewódzką władzę administracji ogólnej.

§ 7. (1) Zabiegi fizyko-terapeutyczne i badania diagnostyczne mogą być stosowane na podstawie polecenia lekarza umówionego jedynie w zakładach leczniczych, instytucjach i laboratorjach, uznanych przez Ministra Opieki Społecznej.

(2) Za zabiegi fizyko-terapeutyczne i badania diagnostyczne Skarb Państwa opłaca 50% taksy, ustanowionej dla tychże zabiegów i badań przez wojewódzką władzę administracji ogólnej.

(3) Zakres zabiegów fizyko-terapeutycznych i badań diagnostycznych, które mogą być stosowane, określi Minister Opieki Społecznej w drodze instrukcji.

§ 8. (1) Leczenie szpitalne osób, wymienionych w § 1, ust. (1), przeprowadza się:

- 1) w szpitalach publicznych (art. 5 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych — Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382),
- 2) w innych zakładach leczniczych, uznanych dla tego celu przez Ministra Opieki Społecznej.

(2) Funkcjonariuszom państwowym, wymienionym w § 1 ust. (1) pkt. 1), sędziom, prokuratorom, asesorom i aplikantom sądowym, wszystkim oficerom Policji Państwowej i Straży Granicznej oraz członkom rodzin tych osób, przysługuje leczenie szpitalne według klasy II, niższym funkcjonariuszom państwowym i szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej oraz członkom ich rodzin — według klasy III.

(3) Emerytowani funkcjonariusze państwowi, wymienieni w § 1 ust. (1) pkt. 4), otrzymują leczenie szpitalne na zasadach, określonych w ust. (2).

(4) Za leczenie w szpitalu publicznym Skarb Państwa uiszcza 75% opłaty dziennej, obowiązującej w danym szpitalu.

(5) Za leczenie w zakładach leczniczych, wymienionych w ust. 1 pkt. 2), Skarb Państwa uiszcza koszty leczenia w sposób następujący:

- 1) jeżeli leczenie odbyło się w specjalnym zakładzie leczniczym uznanym, przeznaczonym do leczenia chorych lub zagrożonych gruźlicą — 75% kosztów, obliczonych według przeciętnej opłat dzien-

nych, obowiązujących w takich uznanych zakładach, znajdujących się na obszarze tego województwa, w którego obrębie leczenie się odbywało;

- 2) jeżeli leczenie odbyło się w innych uznanych zakładach leczniczych — 75% kosztów, obliczonych wedle przeciętnej opłat dziennych, obowiązujących w szpitalach publicznych na obszarze tego województwa, w którego obrębie leczenie się odbywało.

(6) Za leczenie szpitalne w nieuznanych zakładach leczniczych koszty tego leczenia mogą być w drodze wyjątku pokryte przez Skarb Państwa w wysokości, nieprzekraczającej 75% przeciętnej opłat dziennych, za zgodą Ministra Opieki Społecznej jedynie w przypadkach nagłych, gdy umieszczenie w szpitalu publicznym lub uznanym zakładzie leczniczym nie mogło nastąpić ze względu na ich zbyt znaczne oddalenie od miejscowości, w której taki przypadek nastąpił, a przewóz chorego do szpitala lub uznanego zakładu leczniczego zagrażał istotnie zdrowiu lub życiu chorego, o ile okoliczności powyższe zostaną stwierdzone przez lekarza powiatowego.

(7) W przypadkach, gdy przeciętna opłata dzienna jest wyższa niż opłata dzienna, obowiązująca w danym zakładzie leczniczym — Skarb Państwa uiszcza 75% opłaty dziennej tego zakładu.

(8) Wysokość przeciętnych opłat dziennych, przewidzianych w ustawach poprzedzających, ustala wojewódzka władza administracji ogólnej i ogłasza w dzienniku wojewódzkim.

§ 9. (1) Umieszczenie chorego w szpitalu publicznym lub w uznanym zakładzie leczniczym następuje na podstawie karty skierowania, którą na wniosek lekarza umówionego wydaje lekarz powiatowy:

- 1) w przypadku choroby zakaźnej,
- 2) o ile chory nie posiada w domu należytej opieki,
- 3) w przypadkach, kiedy opieka szpitalna jest niezbędnie potrzebna.

(2) W przypadku nagłym chory może być umieszczony w szpitalu lub uznanym zakładzie leczniczym bez karty skierowania, którą jednak należy doręczyć zarządowi szpitala w ciągu tygodnia. Konieczność umieszczenia w tym przypadku chorego stwierdza lekarz powiatowy na podstawie akt szpitalnych.

§ 10. Leczenie szpitalne, określone w § 8, może trwać co do funkcjonariuszów państwowych, wymienionych w § 1 ust. (1) pkt. 1) — 4), najdłużej pół roku, zaś co do osób, wymienionych w § 1 ust. (1) pkt. 5) — najdłużej 3 miesiące w ciągu roku.

§ 11. (1) Pomocy położniczej udziela się w mieszkaniu położnicy bądź w zakładach leczniczych, wymienionych w § 8.

(2) Pomocy położniczej w mieszkaniu udziela położna umówiona, opłacana przez Skarb Państwa; pozatem położnicy przysługuje zwrot udo-

wodnionych wydatków, związanych z porodem (niezbędne leki, środki opatrunkowe i t. p.) do wysokości, nieprzekraczającej 25% przeciętnej opłaty dziennej, określonej w § 8 ust. (5) pkt. 2) — za przeciąg dni 10.

(3) W razie niemożności udzielenia pomocy położniczej przez położną umówioną, Skarb Państwa zwraca udowodnione wydatki, związane z porodem, odbytych w mieszkaniu położnicy (niezbędne leki, środki opatrunkowe i t. p.) do wysokości, nieprzekraczającej 75% przeciętnej opłaty dziennej, określonej w § 8 ust. (5) pkt. 2) — za przeciąg dni 10.

(4) W razie odbycia porodu w zakładzie leczniczym mają zastosowanie analogiczne przepisy, podane w § 8 o leczeniu szpitalnym.

§ 12. Zezwolenia na korzystanie z kąpeli lub zabiegów balneoterapeutycznych za pół ceny w państwowych zakładach zdrojowych będą udzielane przez zarząd zakładu zdrojowego na podstawie zaświadczenia lekarza powiatowego, stwierdzającego konieczność kąpeli lub zabiegów oraz ich liczbę.

§ 13. (1) Za niezbędne lekarstwa, przepisane przez lekarza umówionego, Skarb Państwa opłaca 75% należności, zaś za specyfiki zagraniczne — 50% należności, resztę płaci funkcjonariusz.

(2) Koszty leków, materiałów i środków opatrunkowych, zużytych przez lekarzy w przychodniach i gabinetach lekarskich, ponosi Skarb Państwa.

§ 14. Poza świadczeniami, wymienionymi w paragrafach poprzedzających, funkcjonariusze państwowi i członkowie ich rodzin korzystać mogą za zwrotem kosztów z zakładów i urzędów, które ewentualnie zostaną zorganizowane przez Ministerstwo Opieki Społecznej na zasadach samowystarczalności, jak również z taryf ulgowych w zakładach leczniczych specjalnych, z którymi zawarte będą specjalne umowy przez Ministerstwo Opieki Społecznej.

§ 15. (1) Koszty przejazdu lekarza do obłożnie chorego (w obie strony) oraz koszt przewiezienia obłożnie chorego do lekarza lub szpitala (w jedną stronę) pokrywa Skarb Państwa.

(2) Za przewiezienie obłożnie chorego pozamiejscowego do lekarza lub szpitala koszty podwoju będą opłacane lub zwracane w wysokości, nieprzekraczającej 50 gr za przejechany kilometr. O ile podróż odbyła się koleją, będą zwrócone koszty biletu tej klasy, która przysługuje choremu przy przesiedleniu służbowem.

§ 16. Opłaty, przewidziane w § 4, 5, 6, 8, 13 i 14, oraz ograniczenie czasu leczenia w zakładach leczniczych, przewidziane w § 10, nie mają zastosowania, gdy pomoc lekarska następuje wskutek nieszczęśliwego wypadku, doznanego przez funkcjonariusza państwowego w czasie i wskutek pełnienia służby.

§ 17. Jeżeli zostanie stwierdzone, że wezwanie lekarza do chorego było nieuzasadnione, dany funkcjonariusz państwowy obowiązany będzie zapłacić honorarium lekarskie w wysokości, przyjętej zasadniczo dla lekarzy miejscowych, jako też inne koszty, z wizytą lekarską związane.

§ 18. Państwowa pomoc lekarska, unormowana rozporządzeniem niniejszem, jest zorganizowana jedynie w granicach Państwa Polskiego; na obszarze W. M. Gdańska przysługuje osobom, wymienionym w § 1 ust. (1), jedynie w przypadku, gdy pełnią one służbę albo zamieszkują na obszarze tego miasta.

§ 19. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r., a co do przepisów § 6, 7 i 13 ust. (1) — z dniem 1 marca 1934 r. Z dniem 1 lutego 1934 r. traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 254), zmienione rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 51), z wyjątkiem przepisów § 6 tego rozporządzenia, które tracą moc obowiązującą z dniem 1 marca 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz.*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki.*

15.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW¹⁾

z dnia 28 stycznia 1934 r.

o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonariuszów państwowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajmowanych lub administrowanych.

Na podstawie art. 13 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 665) i art. 8 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 666) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Przedrukowane z Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 82.

§ 1. (1) Za użytkowanie lokali reprezentacyjnych nie pobiera się żadnych opłat. Koszty umeblovania i konserwacji, jak również koszty oświetlenia, opalu i utrzymania w czystości tych lokali pokrywa Skarb Państwa w granicach kredytów, ustalonych ustawą skarbową.

(2) Za lokale reprezentacyjne uznaje się lokale łącznie z pomieszczeniami ściśle mieszkalnymi, użytkowane przez Prezesa Rady Ministrów, Ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Wojskowych i Ministerstwie Spraw Zagranicznych, Szefa Sztabu Głównego, Inspektorów Armji, Wojewodów i Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej, o ile lokale te mieszczą się w gmachach państwowych lub w gmachach, przez Skarb Państwa w całości bądź częściowo wynajmowanych lub administrowanych.

(3) Rozmiar lokali reprezentacyjnych ustala Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, uzgodniony z zainteresowanymi Ministrami.

(4) Do lokali reprezentacyjnych zalicza się także mieszkania zajmowane w gmachach, oddanych Sejmowi i Senatowi Rzeczypospolitej Polskiej, przez Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu oraz mieszkania, które funkcjonariuszom państwowym i wojskowym przyznaje w gmachach, oddanych Prezydentowi Rzeczypospolitej dla celów reprezentacyjnych — Prezydent Rzeczypospolitej, w gmachach, oddanych Sejmowi i Senatowi — odpowiednio Marszałek Sejmu lub Marszałek Senatu, a w innych gmachach reprezentacyjnych — Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Spraw Wewnętrznych.

(5) Lokale reprezentacyjne nie podlegają podatkowi od lokali.

§ 2. (1) Funkcjonariusze państwowi, zajmujący mieszkania służbowe, uiszczają za te mieszkania opłatę w wysokości 15% uposażenia zasadniczego, zwiększonego o dodatek lokalny, o ile taki im przysługuje.

(2) O ileby jednak obliczony w ten sposób czynsz był wyższy od kwoty, która należałaby się za dane mieszkanie służbowe przy zastosowaniu § 3 lub 4 rozporządzenia niniejszego, wówczas opłatę za mieszkanie służbowe pobiera się w wysokości, obliczonej według zasad, przewidzianych w tych paragrafach, w przypadkach zaś, gdy mieszkanie służbowe było zajmowane przez danego funkcjonariusza w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, czynsz za mieszkanie nie może być wyższy od opłaty, uiszczanej przez tegoż funkcjonariusza przed dniem 31 stycznia 1934 r.

(3) Niżsi funkcjonariusze państwowych zakładów chowu koni, zajmujący mieszkania służbowe, zwolnieni są od opłat za te mieszkania.

(4) Za mieszkania służbowe uważać należy mieszkania, przydzielone przez władze przełożone funkcjonariuszom państwowym:

- 1) ze względu na szczególny charakter czynności służbowych, wymagających zajmowania mieszkania w ściśle określonym gmachu, lub
- 2) dla wykonywania czynności służbowych związanych z danym gmachem.

§ 3. Za korzystanie z pomieszczeń, otrzymywanych przez funkcjonarjuszów państwowych od Skarbu Państwa w naturze, podlegających działaniu ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406), a wynajmowanych w czerwcu 1914 r., poza przypadkami, przewidzianymi w § 1 i 2 rozporządzenia niniejszego, pobiera się komorne w wysokości podstawowego komornego, określonego w myśl postanowień art. 5 powołanej ustawy.

§ 4. (1) Za korzystanie z pomieszczeń, nie podpadających pod postanowienia § 3, pobiera się od funkcjonarjuszów państwowych komorne stosownie do powierzchni użytkowej, obliczone w sposób niżej podany:

Miejscowości dzieli się na 5 kategorii, a mianowicie:

I kategoria — m. st. Warszawa,

II kategoria — miejscowości, mające powyżej 80.000 mieszkańców,

III kategoria — miejscowości, mające od 40.000 do 80.000 mieszkańców,

IV kategoria — miejscowości, mające od 10.000 do 40.000 mieszkańców,

V kategoria — miejscowości, mające poniżej 10.000 mieszkańców.

(2) Wysokość komornego od 1 metra kwadratowego powierzchni użytkowej ustala się:

dla miejscowości kategorii I — 9—16 zł rocznie,

„ „ „ II — 8—14 zł rocznie,

„ „ „ III — 6—12 zł rocznie,

„ „ „ IV — 4—10 zł rocznie,

„ „ „ V — 3—8 zł rocznie.

(3) Wysokość opłaty ustala władza lub urząd sprawujący zarząd budynkiem.

(4) Za mieszkania, znajdujące się w mansardach i na poddaszach, komorne może być obniżone do 50%, a za mieszkania, znajdujące się w suterenach i barakach do 25% norm wyżej wskazanych.

§ 5. (1) Komorne za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych na obszarze W. M. Gdańska, nie podlegające gdańskim ustawom mieszkaniowym, pobiera się stosownie do powierzchni użytkowej, przyczem od 1 m² powierzchni oblicza się — o ile na podstawie umów polsko-gdańskich nie okaże się potrzeba stosowania stawek niższych:

dla m. Gdańska — 7—12 guldenów rocznie,

dla innych miejscowości na obszarze W. M. Gdańska — 5—8 guldenów rocznie.

(2) Wysokość komornego ustala władza lub urząd, sprawujący zarząd budynkiem.

(3) Komorne za mieszkania, znajdujące się w mansardach, na poddaszach, w suterrenach i barakach, może być obniżone według zasad, ustalonych w § 4 ust. (4).

§ 6. Postanowienia art. 8 ustawy o ochronie lokatorów mają analogiczne zastosowanie do pomieszczeń, wymienionych w § 2, 3 i 4 rozporządzenia niniejszego. Ponadto w miejscowościach, w których gminne urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne zostały wybudowane po dniu 1 czerwca 1924 r., pobiera się za pomieszczenia, wymienione w § 3 i 4 rozporządzenia niniejszego, opłaty dodatkowe do komornego za dostarczoną z wodociągów miejskich wodę i za korzystanie z kanałów miejskich.

§ 7. Opłaty, obliczone według zasad § 2, 3 i 4, odnoszą się wyłącznie do lokali mieszkalnych, natomiast za użytkowanie zabudowań gospodarczych, placów, ogrodów i t. p. pobiera się opłaty dodatkowe, stosownie do wartości użytkowanych przez lokatorów przedmiotów.

§ 8. Za mieszkania, zajmowane przez skoszarowanych szeregowych Straży Granicznej w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajmowanych lub administrowanych, nie pobiera się żadnych opłat.

§ 9. Funkcjonariuszami państwowymi w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są: urzędnicy, profesorowie i pomocnicze siły naukowe w państwowych szkołach akademickich, nauczyciele szkół państwowych i publicznych, pozostający na etacie Państwa, funkcjonariusze Straży Więziennej oraz niżsi funkcjonariusze państwowi, sędziowie w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, prokuratorzy, asesorzy i aplikanci sądowi, oficerowie i szeregowi Policji Państwowej i Straży Granicznej.

§ 10. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Sprawiedliwości oraz innym właściwym ministrom.

§ 11. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r. i obowiązuje na obszarze całego Państwa, jak również w odniesieniu do mieszkań, zajmowanych przez funkcjonariuszów państwowych w W. M. Gdańsku, w budynkach Skarbu Państwa, w budynkach przez Skarb Państwa wynajmowanych lub administrowanych, z wyjątkiem mieszkań w tych budynkach, zajmowanych przez funkcjonariuszów Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 849) wraz z późniejszymi zmianami.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz.*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki.*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki.*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski.*

16.

ROZPORZĄDZENIE ¹⁾

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 24 stycznia 1934 r. (Nr. BP-2752/34)

o wymiarze godzin nauczania oraz innych zajęć obowiązkowych nauczycieli i kierowników szkół.

Na podstawie art. 29 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 660) zarządzam, co następuje:

PRZEPISY SZCZEGÓLNE.

I. Przedszkola.

§ 1.

Wychowawczyni przedszkola obowiązana jest do prowadzenia zajęć wychowawczych w ilości 30 godzin tygodniowo.

Kierowniczka przedszkola obowiązana jest do prowadzenia zajęć wychowawczych w ilości 28 godzin tygodniowo.

II. Publiczne szkoły powszechne.

§ 2.

Nauczyciel szkoły powszechnej obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 30 godzin lekcyjnych tygodniowo.

¹⁾ Przedrukowane z Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 4.

§ 3.

Nauczyciel szkoły powszechnej specjalnej, względnie oddziału specjalnego (pomocniczego), obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 28 godzin lekcyjnych tygodniowo.

§ 4.

Kierownik szkoły powszechnej obowiązany jest zgodnie z postanowieniami statutu publicznych szkół powszechnych do udzielania nauki w wymiarze:

28 godzin lekcyjnych tygodniowo w szkole o 2 nauczycielach

26	„	„	„	„	o 3	„
24	„	„	„	„	o 4	„
22	„	„	„	„	o 5	„
20	„	„	„	„	o 6	„

Przy liczbie nauczycieli, nie mniejszej od 7, kierownik otrzymuje za każdy oddział powyżej 7-miu — 2 godziny tygodniowo dalszej niżki a więc przy 8 oddziałach uczy 18 godzin tygodniowo, przy 9 oddziałach — 16 godzin tygodniowo i t. d.

§ 5.

Kierownik szkoły powszechnej specjalnej obowiązany jest zależnie od liczby nauczycieli do udzielania nauki w ilości godzin, przewidzianej w § 4, zmniejszonej o 2.

§ 6.

Nauczyciel szkoły powszechnej, powołany do pracy instruktorskiej, otrzymuje na czas pełnienia tej pracy niżkę obowiązującą go liczby godzin lekcyjnych do 6 tygodniowo; w wyjątkowych wypadkach Minister może go zwolnić całkowicie od godzin lekcyjnych.

III. Szkoły średnie ogólnokształcące i zakłady kształcenia nauczycieli.

§ 7.

Nauczyciel gimnazjum, seminarjum nauczycielskiego lub seminarjum dla wychowawczyń przedszkoli obowiązany jest do udzielania nauki w następującym wymiarze:

- a) 27 godzin lekcyjnych tygodniowo w I kategorii przedmiotów, obejmującej: rysunek, zajęcia praktyczne, muzykę, śpiew i ćwiczenia cielesne,
- b) 23 godzin lekcyjnych tygodniowo w II kategorii przedmiotów, obejmującej: religję, matematykę, historję, geografję, oraz higienę i propedeutykę filozofji,
- c) 21 godzin lekcyjnych tygodniowo w III kategorii przedmiotów, obejmującej: języki, fizykę, chemję, przyrodę i przedmioty pedagogiczne.

§ 8.

Nauczyciel Państwowego Wyższego Kursu Nauczycielskiego, Państwowego Instytutu Pedagogiki Specjalnej, Państwowego Instytutu Robót Ręcznych, lub Pedagogjum, istniejącego na podstawie zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 19. VI. 1928 r. w sprawie statutu Państwowych Pedagogjów (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 8, poz. 135), obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 18 godzin lekcyjnych tygodniowo.

§ 9.

Nauczyciel Państwowego Instytutu Nauczycielskiego obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 15 godzin lekcyjnych tygodniowo.

§ 10.

Dyrektor (przełożona), względnie pełniący obowiązki dyrektora (przełożonej):

- a) Państwowego Instytutu Nauczycielskiego — obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 4 godzin lekcyjnych tygodniowo,
- b) Państwowego Wyższego Kursu Nauczycielskiego, Państwowego Instytutu Pedagogiki Specjalnej, Państwowego Instytutu Robót Ręcznych, gimnazjum, które posiada conajmniej 8 oddziałów, lub Pedagogjum, istniejącego na podstawie zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 19. VI. 1928 r. w sprawie statutów państwowych Pedagogjów (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 8, poz. 135) — obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 6 godzin lekcyjnych tygodniowo,
- c) seminarjum nauczycielskiego, seminarjum dla wychowawczyń przedszkoli lub gimnazjum, które posiada mniej niż 8 oddziałów — obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 8 godzin lekcyjnych tygodniowo.

§ 11.

Nauczyciel szkoły ćwiczeń obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 27 godzin lekcyjnych tygodniowo.

§ 12.

Kierownik szkoły ćwiczeń obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze, określonym w § 4, zmniejszonym o 6.

§ 13.

Nauczyciel szkoły średniej ogólnokształcącej lub zakładu kształcenia nauczycieli, powołany do pracy instruktorskiej, otrzymuje na czas pełnienia tej pracy zniżkę obowiązującej go liczby godzin lekcyjnych do 6 tygodniowo; w wyjątkowych wypadkach Minister może go zwolnić całkowicie od godzin lekcyjnych.

IV. Szkoły zawodowe.

§ 14.

Nauczyciel szkoły zawodowej obowiązany jest do udzielania nauki w następującym wymiarze:

- a) 27 godzin lekcyjnych tygodniowo w I kategorii przedmiotów, obejmującej: kaligrafię, pisanie na maszynie, rysunek odręczny elementarny, rzeźbę elementarną, pracę ręczną, udzielaną przez nauczycieli, muzykę, śpiew i ćwiczenia cielesne,
- b) 23 godzin lekcyjnych tygodniowo w II kategorii przedmiotów, obejmującej: religię, historję, geografję ogólną i higienę ogólną,
- c) 21 godzin lekcyjnych tygodniowo w III kategorii przedmiotów, obejmującej: naukę ogólną języków, prawoznawstwo ogólne, pedagogję, matematykę, z wyjątkiem matematyki wyższej, geometrię wykreślną, fizykę, chemję ogólną, przyrodę ogólną, ćwiczenia w pracowniach: fizycznej, chemicznej ogólnej i przyrodniczej ogólnej, stenografię, rysunek zawodowy w szkołach rzemieślniczoprzemysłowych, rysunek techniczny elementarny w szkołach technicznych, rysunek zawodowy artystyczny i rzeźbę zawodową,
- d) 18 godzin lekcyjnych tygodniowo w IV kategorii przedmiotów, obejmującej: naukę języków w zastosowaniu do zawodów, matematykę wyższą oraz przedmioty zawodowe i ćwiczenia, które Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do tej kategorii przedmiotów zaliczy.

§ 15.

Kierownik warsztatów szkolnych obowiązany jest do pełnienia wszystkich czynności, związanych z kierownictwem i zajęciami praktycznymi przez cały czas pracy młodzieży w warsztatach szkolnych oraz do udzielania nauki w wymiarze:

- a) 12 godzin lekcyjnych tygodniowo, gdy warsztat szkolny czynny jest ponad 22 do 30 godzin tygodniowo,
- b) 9 godzin lekcyjnych tygodniowo, gdy warsztat szkolny czynny jest ponad 30 do 38 godzin tygodniowo,
- c) 6 godzin lekcyjnych tygodniowo, gdy warsztat szkolny czynny jest ponad 38 godzin tygodniowo.

§ 16.

Kierownik wydziału, względnie działu, obowiązany jest do pełnienia wszystkich czynności, związanych z kierownictwem oraz do udzielania nauki w ilości od 12—18 godzin lekcyjnych tygodniowo, zależnie od wielkości wydziału (działu) i decyzji Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 17.

Instruktor szkoły zawodowej obowiązany jest do pełnienia czynności instruktorskich w wymiarze od 27 do 36 godzin tygodniowo, zależnie od typu i stopnia szkoły oraz decyzji Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 18.

Instruktor szkoły zawodowej, który nie może być zajęty czynnościami instruktorskimi w pełnym wymiarze godzin, określonym w § 17, obowiązany jest do pracy, związanej z prowadzeniem warsztatów w liczbie godzin, brakującej mu do pełnego wymiaru.

§ 19.

Dyrektor szkoły zawodowej obowiązany jest do pełnienia czynności dyrektora szkoły, a nadto do udzielania nauki w ilości 6 godzin lekcyjnych tygodniowo.

V. Inne szkoły i zakłady naukowe.

§ 20.

Nauczyciel konserwatorium muzycznego obowiązany jest do udzielania nauki w następującym wymiarze:

- a) 27 godzin lekcyjnych tygodniowo w I kategorii przedmiotów, obejmujące: naukę gry fortepianowej dodatkowej i na instrumentach perkusyjnych, akompaniament, (inspektor orkiestry, asystent harmonji),
- b) 23 godzin lekcyjnych tygodniowo w II kategorii przedmiotów, obejmujące: niższy kurs gry na fortepianie, skrzypcach, wiolonczeli, organach, zasady muzyki, solfeż, gimnastykę rytmiczną, harmonję ogółową, rytuał kościelny, język włoski, język łaciński,
- c) 21 godzin lekcyjnych tygodniowo w III kategorii przedmiotów, obejmujące: średnie kursy gry na fortepianie, skrzypcach, wiolonczeli, organach, kontrapunkt ogółowy, collegia muzyki kościelnej, muzykę kameralną, czytanie partytur, naukę o formach muzycznych, naukę gry na instrumentach dętych, kontrabasie i harfie, harmonję specjalną, instrumentację wojskową, historję muzyki, akustykę,
- d) 18 godzin lekcyjnych tygodniowo w IV kategorii przedmiotów, obejmujące: kursy wyższe gry na fortepianie, organach, instrumentach smyczkowych, śpiew, instrumentację symfoniczną, kontrapunkt specjalny, kompozycję, grę orkiestrową, chóry i dyrygowanie, historję sztuki, estetykę, logikę, pedagogikę ogólną, pedagogikę specjalną,
- e) 10 godzin lekcyjnych tygodniowo w V kategorii przedmiotów, stanowiących cykl nauk muzykologicznych.

§ 21.

Rektor względnie dyrektor konserwatorium muzycznego obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 6 godzin lekcyjnych tygodniowo.

§ 22.

Nauczyciel Państwowego Instytutu Sztuki Teatralnej obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 18 godzin lekcyjnych tygodniowo.

§ 23.

Dyrektor Państwowego Instytutu Sztuki Teatralnej obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 6 godzin tygodniowo.

§ 24.

Nauczyciele, instruktorzy i dyrektorzy instytutów sztuk plastycznych obowiązani są do udzielania nauki i innych zajęć w wymiarze określonym w §§ 14 punkt d), 15, 16, 17, 18 i 19.

§ 25.

Nauczyciele i rektorzy, względnie dyrektorzy szkół artystycznych i innych niewymienionych poprzednio obowiązani są do udzielania nauki i innych zajęć w wymiarze określonym w §§ 14 i 19.

PRZEPISY WSPÓLNE.

§ 26.

Oprócz udzielania nauki, względnie pełnienia czynności instruktorskich, do ogółu zajęć obowiązkowych nauczycieli i kierowników szkół należy spełnianie wszystkich czynności, przewidzianych osobnemi przepisami.

§ 27.

Gdy szczególne warunki organizacyjne szkoły w związku z planem godzin będą tego wymagały, nauczyciele, instruktorzy warsztatowi w szkołach zawodowych i dyrektorzy (kierownicy, przełożone) obowiązani są do udzielania nauki względnie pełnienia czynności instruktorskich w wymiarze wyższym, niż określony przepisami szczególnymi — czyli w godzinach nadliczbowych.

Ilość godzin nadliczbowych, do których nauczyciele (instruktorzy) są zobowiązani, nie może przekraczać:

- a) dla nauczycieli wszystkich typów szkół i instruktorów warsztatowych szkół zawodowych — 4 tygodniowo,
- b) dla kierowników wydziałów — 3 tygodniowo,
- c) dla dyrektorów i kierowników wszystkich typów szkół, z wyjątkiem kierowników publicznych szkół powszechnych (specjalnych) i szkół ćwiczeń — 2 tygodniowo.

Kierownicy publicznych szkół powszechnych (specjalnych) i szkół ćwiczeń nie mogą być zatrudnieni w godzinach nadliczbowych.

§ 28.

Za pracę w godzinach nadliczbowych przysługuje nauczycielowi (instruktorowi) dodatek służbowy w wysokości, określonej osobnemi przepisami.

§ 29.

Nauczyciel (kierownik wydziału, działu, warsztatu), inspektor i dyrektor (kierownik, przełożona), który otrzymał na podstawie właściwych przepisów zniżkę obowiązującego go wymiaru godzin lekcyjnych, względnie wymiaru godzin czynności instruktorskich, nie może być w tym czasie zatrudniony w godzinach nadliczbowych.

§ 30.

Nauczyciel, który zgodnie z przepisany planem godzin, nie udzielał w pewnych okresach roku szkolnego nauki w obowiązującym go wymiarze godzin lekcyjnych tygodniowo, winien tę brakującą ilość godzin lekcyjnych, o ile organizacja planu nauki tego wymaga, uzupełnić w innych okresach roku szkolnego, przyczem nie można go zobowiązać do większej ilości godzin, niż 32.

Gdy wskutek tego w pewnych okresach udzielał nauki w wymiarze wyższym od normalnie go obowiązującego, prawo do dodatku służbowego przysługiwać mu będzie dopiero po uzupełnieniu wszystkich godzin, brakujących do normalnego wymiaru w poszczególnych okresach roku szkolnego.

§ 31.

Nauczyciel, przydzielony do szkoły innego typu, obowiązany jest do wymiaru godzin lekcyjnych i zajęć, przewidzianych dla nauczycieli tej szkoły, do której został przydzielony.

Nie dotyczy to nauczyciela, pozostającego na etacie jednej szkoły, któremu władza poleciła równocześnie spełnianie obowiązków w innej szkole.

§ 32.

Jeżeli nauczyciel udziela przedmiotów, należących do różnych kategorii, to za kategorię zasadniczą, według której oznacza się obowiązujący go wymiar godzin lekcyjnych, przyjmuje się kategorię, obejmującą przedmioty, jakie nauczyciel głównie studiował, lub z których uzyskał kwalifikacje nauczycielskie, względnie te, których naucza w największej liczbie godzin.

Przy równej ilości godzin nauczania przedmiotów różnych kategorii, za kategorię zasadniczą, według której oznacza się obowiązujący nauczyciela wymiar godzin, przyjmuje się kategorię przedmiotów, do nauczania których posiada kwalifikacje.

Jeżeli nauczyciel, o którym mowa w ustępie poprzednim, udziela lekcji przedmiotów kategorii zasadniczej w ilości godzin, nie dochodzącej obowiązującego go w tej kategorii wymiaru, wówczas winien brakującą ilość godzin uzupełnić równą jej ilością godzin, udzielanych przez niego przedmiotów innych kategorii.

Nauczyciel ćwiczeń cielesnych może brakującą mu do obowiązującego wymiaru liczbę godzin uzupełnić godzinami gier i zabaw, prowadzonych przez niego w szkole w godzinach popołudniowych, a jeśli nauczyciel

ćwiczeń cielesnych jest lekarzem, może brakującą liczbę godzin uzupełnić godzinami zajęć higieniczno-lekarskich.

Nauczyciel, będący kierownikiem pedagogicznym hufca szkolnego, może brakującą mu do obowiązującego wymiaru liczbę godzin uzupełnić najwyżej 4 godzinami zajęć w hufcu szkolnym.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

§ 33.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

Do końca jednak roku szkolnego 1933/34 można utrzymać zatwierdzone już przez władze szkolne na ten rok przydziały godzin dla nauczycieli, instruktorów, kierowników wydziałów, kierowników warsztatów szkolnych i dyrektorów, a w wypadkach, gdy nauczyciel nie miałby w związku z tem obowiązującego według niniejszego rozporządzenia wymiaru godzin, można mu udzielić odpowiedniej zniżki.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

(—) J. Jędrzejewicz.

17.

ROZPORZĄDZENIE ¹⁾

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 24 stycznia 1934 r. (Nr. BP-2754/34)

w sprawie dodatków służbowych, należnych nauczycielom szkół państwowych i publicznych, pozostającym na etacie Państwa, z tytułu nauczania i zajęć nadliczbowych oraz z tytułu pracy w szkołach zawodowych i specjalnych w charakterze wybitnego fachowca.

Na podstawie § 40 pkt. e) oraz § 65 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781) zarządzam, co następuje:

¹⁾ Przedrukowane z Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 5.

A. Dodatki służbowe z tytułu nauczania we wszystkich typach szkół i pełnienia czynności instruktorskich w szkołach zawodowych.

§ 1.

Nauczyciele wszystkich typów szkół za nauczanie — a instruktorzy warsztatowi w szkołach zawodowych za pełnienie czynności instruktorskich w godzinach nadliczbowych, t. j. przekraczających wymiar ustalony w §§ 1—3, 7—11, 14—17 i 19—25 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 24 stycznia 1934 r. o wymiarze godzin nauczania oraz innych zajęć obowiązkowych nauczycieli i kierowników szkół (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 4) otrzymują dodatek służbowy, nazwany w dalszym ciągu dodatkiem służbowym za godziny nadliczbowe.

§ 2.

Dodatek służbowy za godziny nadliczbowe wypłaca się:

- a) jeśli nauczanie, względnie pełnienie czynności instruktorskich w godzinach nadliczbowych, trwa przez cały rok szkolny — przez 12 miesięcy,
- b) jeśli zajęcia powyższe trwają tylko przez jedno półrocze szkolne (semestr) — przez 6 miesięcy,
- c) jeśli zajęcia te trwają przez co najmniej 5 lub więcej miesięcy lecz nie przez cały rok szkolny — przez ilość miesięcy o 1 większą od tej, w ciągu których zajęcia te trwały,
- d) jeśli zajęcia te trwają przez okres krótszy niż 5 miesięcy — przez tyle miesięcy, przez ile one trwały.

Dodatek służbowy za 11-ty i 12-ty miesiąc, przewidziany w punkcie a) i dodatek służbowy za miesiąc dodatkowy, o którym mowa w punkcie c) poprzedniego ustępu, określa się w wymiarze, odpowiadającym należności dla danego miesiąca za średnią miesięczną liczbę godzin nadliczbowych w okresie czasu, w ciągu którego nauczyciel był zatrudniony.

§ 3.

Wysokość dodatku służbowego za godziny nadliczbowe zależna jest od ilości godzin nadliczbowych w tygodniu i wysokości, przewidzianej dla nich stawki miesięcznej. Dodatek służbowy za godziny nadliczbowe wymierza władza, asygnująca uposażenie służbowe.

§ 4.

Stawki miesięczne dodatku służbowego za 1 godzinę nadliczbową w tygodniu są następujące:

1) dla wychowawczyń przedszkoli	zł 5.—
2) dla nauczycieli:	
a) publicznych szkół powszechnych (specjalnych) i szkół ćwiczeń	zł 5.—
b) szkół średnich ogólnokształcących i zakładów kształcenia nauczycieli	zł 10.—
c) szkół zawodowych i instytutów sztuk plastycznych	zł 12.—
d) Państwowego Instytutu Robót Ręcznych i Państwowego Instytutu Nauczycielskiego	zł 12.—
e) konserwatorów muzycznych, nauczających przedmiotów: :	
I, II i III kategorii	zł 10.—
IV kategorii	zł 12.—
V kategorii	zł 16.—
3) dla instruktorów szkół zawodowych (specjalnych) i instytutów sztuk plastycznych	zł 8.—

B. Dodatki służbowe z tytułu zajęć w godzinach nadliczbowych.

§ 5.

Nauczyciele ćwiczeń cielesnych otrzymują na tych samych zasadach dodatek służbowy w wysokości miesięcznej zł 10 za 1 godzinę w tygodniu gier i zabaw, prowadzonych w myśl obowiązujących przepisów.

C. Dodatki służbowe z tytułu pracy w szkołach zawodowych i specjalnych w charakterze wybitnego fachowca.

§ 6.

Stawki dodatków służbowych dla wybitnych fachowców w szkołach zawodowych i specjalnych ustala w każdym poszczególnym przypadku Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

(—) J. Jędrzejewicz.

18.

Nr. O. 805/34.

Kraków, dnia 27 stycznia 1934 r.

Do

**Dyrekcji państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących,
zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i rolniczych oraz
Inspektorów szkolnych w Okręgu w sprawie
przyjmowania należności Skarbu Państwa w bonach
Funduszu Inwestycyjnego.**

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 4 stycznia 1934 r. Nr. I. R. 11764/33 zawiadamiam, iż Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, opierając się na okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 20 grudnia 1933 r. Nr. N. D. II. 32897/1/33, poleciło, ze względu na art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 636), przyjmowanie należnych Skarbowi Państwa sum lub opłat we wspomnianych bonach według ich wartości imiennej.

Przyjęte przez kasy specjalne (specjalnych poborców) od publiczności bony mogą być w każdej chwili wymienione w kasach Urzędów Skarbowych na gotówkę.

P. O. Kuratora Okręgu Szkolnego: *M. B. Godecki* w. r.

19.

Nr. O. 1805/34.

Kraków, dnia 5 lutego 1934 r.

Do

**Dyrekcji państwowych szkół średnich ogólnokształcących i zakładów
kształcenia nauczycieli w Okręgu w sprawie
wyjaśnień do zarządzenia o taksach i opłatach
szkolnych.**

W związku z wątpliwościami, jakie nasunęły się przy stosowaniu okólnika Ministerstwa Nr. 125 z dnia 6 września 1933 r. (I. R. 6542/33) (Dz. Urz. Nr. 10, poz. 150), ogłoszonego w okólniku Kuratorjum z dnia 15. IX.

1933 r. Nr. II. 10044/33 o taksach i opłatach szkolnych w państwowych szkołach średnich ogólnokształcących, państwowych zakładach kształcenia nauczycieli oraz przy egzaminach nauczycieli szkół powszechnych, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego okólnikiem Nr. 10 z dnia 23 stycznia 1934 r. Nr. I. R. 9431/33 wyjaśniło, co następuje:

1. Słowa okólnika „o ile wykazują postępy w naukach dostateczne i sprawowanie dobre“ należy rozumieć w odniesieniu do postępów jako wynik ogólny dostateczny, nawet przy jednej nocie niedostatecznej, natomiast w odniesieniu do sprawowania powinna być ocena dobra lub bardzo dobra.

2. Za nowowstępujących uczniów należy uważać wszystkich tych, którzy bądź na podstawie egzaminu wstępnego bądź na podstawie świadectwa innej szkoły przyjęci są do szkoły, a więc tych, którzy wstępują po raz pierwszy, lub po dłuższej przerwie — ponownie. Nowowstępujący do szkoły uczeń w pierwszym półroczu swego pobytu w szkole (bez względu na to, czy to jest pierwsze, czy drugie półrocze szkolne), powinien opłacić należną za to półrocze takse administracyjną.

3) Jeżeli przy udzielaniu zwolnień w I-em półroczu granica zwolnień została całkowicie wykorzystana, a uczniowie zwolnieni w I-em półroczu zatrzymują zwolnienia także i w półroczu II-em, to Rady Pedagogiczne w II-em półroczu nie mogą udzielać zwolnień uczniom, którzy jako nowowstępujący w I-em półroczu nie byli brani w rachubę przy zwolnieniach, ponieważ przekraczanie granicy zwolnień bez zgody Kuratorjum jest niedozwolone.

Kurator Okręgu Szkolnego: *M. B. Godecki* w. r.

20.

Nr. O. 2521/34.

Kraków, dnia 10 lutego 1934 r.

Do

Dyrekcji państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i Inspektorów szkolnych w Okręgu w sprawie

książki „W XV-lecie Niepodległości“.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 27 stycznia 1934 r. Nr. I. Pr. 73/34 zwracam uwagę Dyrekcji i Nauczycieli szkół wszelkich typów na wydaną nakładem Głównej Księgarni Wojskowej

w Warszawie książkę p. t.: „W XV-lecie Niepodległości“, stanowiącą dokument o dużej doniosłości historycznej. Wydawnictwo to obejmuje piętnaście artykułów-przemówień, ujmujących syntetycznie dorobek Polski w ciągu lat piętnastu a opracowanych przez sterników nawy państwowej z Panem Prezydentem I. Mościckim i Panem Premierem J. Jędrzejewiczem na czele. Czytelnik znajdzie w przemówieniach tych, uwydatniających współczesną myśl państwową polską, odzwierciedlenie wysiłku narodu w jego dążeniu ku lepszej przyszłości.

Książka ta powinna się znaleźć zarówno w bibliotekach szkolnych w rękach nauczycieli szkół wszelkich typów i starszej młodzieży, jak i urzędników państwowych, zajętych w administracji szkolnej.

Kurator Okręgu Szkolnego: *M. B. Godecki* w. r.

21.

Nr. O. 3140/34.

Kraków, dnia 12 lutego 1934 r.

Do

Dyrekcji państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli i szkół zawodowych w Okręgu w sprawie dni wolnych na rekolekcje.

Nawiązując do zarządzenia z dnia 6 marca 1933 r. Nr. O. 349/33, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Kuratorjum Nr. 3 z 1933 r., zawiadamiam, że Ministerstwo W. R. i O. P., wobec nasuwających się wątpliwości co do interpretowania § 7 rozporządzenia Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 9 grudnia 1926 r. o nauce religii katolickiej (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 2, z 1927 r., poz. 25), wyjaśniło rozporządzeniem z dnia 2 marca 1933 r. Nr. II. S. 2989/33, że wspólna spowiedź i komunja po rekolekcjach winna się odbyć w obrębie trzech dni przeznaczonych na rekolekcje.

Kurator Okręgu Szkolnego: *M. B. Godecki* w. r.

22.

Nr. O. 3297/34.

Kraków, dnia 21 lutego 1934 r.

Do

Dyrekcji państwowych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i Inspektorów szkolnych w Okręgu w sprawie podatku dochodowego od uposażeń służbowych od 1. II. 1934 r.

Na podstawie okólnika Nr. 14 Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 lutego 1934 r. (I. R. 1136/34) podaje do

wiadomości poniżej umieszczone zarządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 5 lutego 1934 r. Nr. D. V. 4130/2/34.

Kurator Okręgu Szkolnego: *M. B. Godecki* w. r.

„MINISTERSTWO SKARBU.

L. D. V. 4130/2/34.

Warszawa, dnia 5 lutego 1934 r.

Zmiana przepisów uposażeniowych —
a podatek dochodowy.

W związku z przepisami art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664), art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 665), art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 666), § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 24), § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 26) — wyjaśnia się, co następuje:

Ze zwolnienia od państwowego podatku dochodowego korzystają wszelkiego rodzaju wynagrodzenia, wypłacane na podstawie wymienionych wyżej rozporządzeń osobom, których stosunek służbowy w dziedzinie wynagrodzenia jest unormowany na podstawie powyższych rozporządzeń. Nie korzysta zatem ze zwolnienia od państwowego podatku dochodowego wynagrodzenie, wypłacane pracownikom kontraktowym, z uwagi na to, że wypłata wynagrodzenia opiera się na umowie prywatno-prawnej. Jeżeli pracownik państwowy obok wynagrodzenia pobieranego na podstawie wymienionych wyżej rozporządzeń pobiera ponadto ze Skarbu Państwa wynagrodzenie z tytułu umowy prywatno-prawnej o najem usług, to to ostatnie wynagrodzenie podlega państwowemu podatkowi dochodowemu.

Za wynagrodzenie, wypłacane na podstawie wymienionych na wstępie rozporządzeń należy uważać: uposażenie zasadnicze, dodatki lokalne, dodatki funkcyjne, dodatki służbowe, zasiłki wyrównawcze, wszelkiego rodzaju inne dodatki, których wypłata opiera się na wymienionych na wstępie rozporządzeniach (dodatki reprezentacyjne, dodatki na umundurowanie i wyekwipowanie, dodatki aeronautyczne i t. p.), wreszcie wszelkiego rodzaju zasiłki i nagrody pieniężne, wypłacane z funduszków wstawianych specjalnie na ten cel do preliminarza budżetowego.

Wynagrodzenia, otrzymywane za spełnianie czynności komisarzy w instytucjach kredytowych, przy giełdach, w przedsiębiorstwach i t. p., jak również wynagrodzenia, otrzymywane za spełnianie czynności członków zarządu, rad nadzorczych oraz komisij rewizyjnych tudzież tym podobnych czynności, podlegają państwowemu podatkowi dochodowemu na ogólnych zasadach. Przy obliczeniu

wysokości podatku dochodowego od tych wynagrodzeń nie należy brać pod uwagę wynagrodzenia wolnego od podatku dochodowego.

Wynagrodzeń wolnych od państwowego podatku dochodowego nie należy również brać pod uwagę przy ustalaniu różnicy z tytułu kumulacji uposażeń w myśl art. 112 a ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu art. 3 ustawy z dnia 7 listopada 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 771).

Wyjaśnienia, zawarte w niniejszym okólniku, mają odpowiednie zastosowanie do wynagrodzeń pracowników o charakterze publiczno-prawnym w monopolach państwowych oraz do wynagrodzeń funkcjonariuszów administracji lasów państwowych, wypłacanych na podstawie przepisów obowiązujących z dniem 1 lutego 1934 r.

Minister Skarbu: (—) Wł. Zawadzki¹⁴.

23.

Nr. II. 1291/34.

Kraków, dnia 16 stycznia 1934 r.

Do

Dyrekcji prywatnych szkół średnich ogólnokształcących i zakładów kształcenia nauczycieli w Okręgu w sprawie spisu nauczycieli.

Na podstawie wyjaśnienia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 19. XII. 1933 r. Nr. II. S. 10819/33 oznajmiam, że spisy nauczycieli w myśl § 18, punkt 4-ty, rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z 7. VI. 1932 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4 z 1932 r., poz. 44) winny obejmować tylko osoby nowozaangażowane; nie dotyczą natomiast nauczycieli, którzy pracowali już w poprzednim roku szkolnym w tym samym zakładzie. Zgodnie z p. 5-ym wyżej wspomnianego rozporządzenia nowozaangażowany nauczyciel może objąć swe czynności w szkole, jeżeli Kuratorjum w ciągu 6 tygodni od dnia złożenia spisu nie zażąda przedłożenia przez nauczyciela pisemnego stwierdzenia o nienagannem zachowaniu się lub nie zawiadomi szkoły o niedopuszczeniu kandydata do nauczania.

W związku z powyższem zmieniam punkt II-gi okólnika z dnia 2. III. 1933 r. Nr. II. 1938/33 (Dz. Urz. Kur. Okr. Szk. Krak. Nr. 3 z 1933 r., poz. 42) w tym sensie, że spisy winny obejmować tylko nauczycieli nowozaangażowanych, a nazwiska wszystkich nauczycieli winny być uwidocznione tylko w rozdziałach czynności, które należy nadsyłać Kuratorjum równocześnie ze spisami nauczycieli nowozaangażowanych.

P. O. Kuratora Okręgu Szkolnego: *M. B. Godecki* w. r.

24.

KOMUNIKATY.

Muzeum Oświaty i Wychowania Ministerstwa W. R. i O. P. prosi wszystkich Opiekunów redakcyj czasopism, wydawanych przez młodzież szkolną, o stałe darmowe przysyłanie swego czasopisma pod adresem: Muzeum Oświaty, Warszawa, Hoża 88, i zgóry dziękuje za tę współpracę przy tworzeniu zbiorów muzealnych.

Zawiadamia się, iż Państwowe Wydawnictwo Książek Szkolnych we Lwowie (ul. Kurkowa L. 21, konto czekowe Nr. 141.751) wysyła na zamówienie druki blankietów umowy z nauczycielami i instruktorami kontraktowymi (według wzoru: Załącznik Nr. 1 — Dzień. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1 z r. 1934, str. 47).

Szkolny warsztat 7-klasowej szkoły powszechnej w Gostyninie przyjmuje zamówienia na łyżwy dzieciinne „Dezet“ w cenie 2.30 zł za parę, bądź też 2.10 zł przy większych zamówieniach.

Szkoła, która zamierza wyrabiać je sposobem domowym lub fabryczno-domowym, powinna się zwrócić z prośbą o rysunek i instrukcję do Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego w Warszawie z powołaniem się na Nr. 251-2/Wyszk.

I. Centrala Poradni Zawodowych dla dziewcząt Stow. „Służba Obywatelska“ w Warszawie, Wspólna 81, pismem z dnia 19 stycznia 1934 r. Nr. 1/34 zawiadomiła Kuratorjum, iż opracowała i wykończyła dwa nowe filmy „Pielęgniarstwo“ i „Gospodarstwo domowe“, które stanowią uzupełnienie dużego filmu zawodoznawczego p. t. „Szkolnictwo Zawodowe Żeńskie“, wykonanego z zasiłku Ministerstwa W. R. i O. P.

Omawiany film obejmuje następujące działy: kilimkarstwo, tkactwo, koronkarstwo, hafciarstwo, introligatorstwo, fryzjerstwo, jubilerstwo i złotnictwo, fotografję, ogrodnictwo, maślarstwo i serowarstwo.

Ze względu na niezwykle doniosłe znaczenie kształcące tego filmu i niejednokrotnie nawet decydujące w sprawie wyboru zawodu, Centrala, chcąc udostępnić wszystkim ośrodkom szkolnym sprowadzenie filmu „Szkolnictwo Zawodowe Żeńskie“, po porozumieniu z Ministerstwem W. R. i O. P., obniżyła wydatnie koszt wypożyczenia obrazu.

Koszta są następujące: od dnia wyświetlania całego filmu 25 zł (t. zn. w ciągu jednego dnia instytucja wypożyczająca może zorganizować np. dwa seansy); ponadto ubezpieczona przesyłka pocztowa.

Film może być wyświetlany jedynie w kinematografie, posiadającym dobry aparat, zły niszczy taśmę. Wszelkie ewentualne uszkodzenia naprawiane będą na koszt instytucji wypożyczającej film.

Film, zasadniczo, należy poprzedzić pogadankami na terenie szkół; — pogadanki (5-cio minutowe o każdym zawodzie) są opracowane przez Warszawską Poradnię i na żądanie mogą być uprzednio przesłane za opłatą 80 gr.

Obecnie cały film wynosi 4.000 metrów, wyświetlanie go trwa 3 godziny, pożądanem jest ze względów pedagogicznych po pokazaniu sześciu zawodów zrobić 15-minutową przerwę.

W sprawie wypożyczenia powyższego filmu należy bezpośrednio zwracać się do wymienionej Centrali.

II. Centrala podała do wiadomości, iż cena pojedynczej broszury p. t. „Jaki zawód obrać?” została obniżona do 15 gr. Centrala bowiem wychodzi z założenia, że należy wszelkimi środkami ułatwiać dziewczynom, kończącym szkoły powszechne, a także 6-te klasy gimnazjalne (wg. starego ustroju szkolnego) — decyzję w sprawie właściwego wyboru zawodu.

Urząd Wojewódzki Kielecki wystosował do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Kieleckiego pismo z dnia 18 sierpnia 1933 r. L. S. S. 1105/1/33 następującej treści:

„Wobec zachodzących na terenie województwa kieleckiego wypadków nieregulowania przez Dozory Szkolne należności za prenumerowane Dzienniki Urzędowe Kuratorium Okręgu Szkolnego Krakowskiego — Urząd Wojewódzki poleca Panom Przewodniczącym wydać stosowne zarządzenia w kierunku wywiązania się odośnych Dozorów Szkolnych (gmin) z przyjętych na się zobowiązań i bezwzględnego uregulowania przez nie powstałych z tego tytułu zaległości w czasie możliwie najkrótszym.

Równocześnie Urząd Wojewódzki podaje pod rowagę Panów Przewodniczących kwestję zaprenumerowania wymienionego Dziennika Urzędowego (K. O. S. K. przez Dozory Szkolne (gminy), które dotychczas go nie abonują, przyczem jednak nie powinni Panowie spuszczać z oka możliwości finansowych gmin do ponoszenia związanych z przedmiotową prenumeratą wydatków”.

Przebudowa ustroju szkolnictwa, która znalazła swój wyraz w uchwalonej dn. 11. III. 1932 r. przez Sejm ustawie, tylko wtedy wyda owoce, o ile wszystkie czynniki, kształtujące psychikę młodego pokolenia będą z sobą współpracowały.

Dom i szkoła, rodzice i wychowawcy stanowić winni nie obojętne względem siebie, lub zwalczające się obozy — lecz dążyć powinni do wspólnego celu — wydobycia z młodzieży najbardziej wartościowych i twórczych pierwiastków dla dobra Państwa.

Aby tę współpracę szkoły i domu możliwie szeroko rozbudować — należy liczyć na reszce rodziców zainteresować zagadnieniami ustroju szkolnictwa. To zadanie spełnia broszura Marji Jędrzejewiczowej i Stanisława Seweryna p. t. „Nowa szkoła polska a życie”, będąca pierwszym tomem wydawnictw, projekto-

wanych przez Bibliotekę Pedagogiczną Zespołu Rodziców przy Grupie „Zrąb”.

Obok dokładnego zreferowania nowej ustawy, autorzy omawiają znaczenie i rolę głębokich i zasadniczych zmian w ustroju szkolnictwa i możliwości, jakie one dają każdemu przez rozbudowanie typów szkół i dostosowanie szkoły polskiej do nowych form życia.

Jasny i przejrzysty układ broszury i jej przystępna cena (50 gr) niewątpliwie wpłyną na rozpowszechnienie jej wśród szerokich rzesz rodziców.

Broszura jest do nabycia we wszystkich głównych księgarniach w Warszawie oraz w Administracji kwartalnika „Zrąb” (Al. Róż 2). Przy większych zamówieniach udziela się znacznego rabatu.

Nakładem Dziennika Urzędowego Kuratorium Okręgu Szkolnego Wileńskiego został wydany śpiewnik pod tytułem „16 pieśni”, zawierający, pomiedzy innymi kilka pieśni niewydrukowanych dotychczas w żadnym śpiewniku.

Cena śpiewnika 30 gr.

Zamówienia należy kierować pod adresem „Wydawnictwa Muzyczne” Kuratorium Okręgu Szkolnego Wileńskiego. Wilno, ul. Wolana 10. Konto P. K. O. Nr. 30059.

Zarząd Prywatnego Gimnazjum Żeńskiego im. H. Rzadkiewiczowej w Sosnowcu ogłasza konkurs na stanowisko kierowniczkę pedagogicznej (dyrektorki) Gimnazjum.

Wymagane są kwalifikacje zawodowe jednego z przedmiotów humanistycznych oraz przynajmniej 8-letnia praktyka nauczycielska w szkołach średnich ogólnokształcących z nauczaniem w kl. VIII-mej.

Należyte udokumentowane podania należy wnosić do Zarządu Gimnazjum Sosnowiec, Dęblińska Nr. 1, w terminie do 25 marca 1934 r.

Z. Klemensiewicz: „Pogadanki o języku polskim”. Z obrazkami. Cz. I. Dla I i II kl. szkoły powszechnej. 1933. Str. 16. Zł 0.40.

Z. Klemensiewicz: „Poradnik dla nauczyciela do podręcznika: Pogadanki o języku polskim”. Dla I i II kl. szkoły powszechnej. 1933. Str. 15. Zł 0.40. Książnica-Atlas, Lwów-Warszawa.

Z. Klemensiewicz: „Język polski”. Ćwiczenia i pogadanki gramatyczne dla V klasy szkoły powszechnej. 1933. Str. 48. Zł 0.60.

Z. Klemensiewicz: „Poradnik dla nauczyciela do podręcznika: Język polski”. Dla V kl. szk. powsz. 1933. Str. 32. Zł 0.80.

Dr Zenon Klemensiewicz: „Język polski“. Ćwiczenia i pogadanki gramatyczne dla I kl. gimn. Poradnik metodyczny do podręcznika Język polski dla I kl. gimn. Książnica-Atlas, Lwów-Warszawa. 1933.

Podręczniki te zawierają przystosowany do wymagań nowego programu materiał.

St. Tync i J. Gołąbek: „Piękna nasza Polska cała“. Czytanki polskie dla V klasy szkoły powszechnej. 1933. Str. 192. Zł 1.90.

Gen. M. Żaruski: „Na skrzydłach jachtów“ (Dookoła Ziemi. T. X.) Książnica-Atlas, Lwów-Warszawa, 1933.

Joseph Delmont: „Przygody Łowcy Zwierząt“. Autoryzowany przekład Włodzimierza Topolińskiego. Lwów-Warszawa. Biblioteka Iskier. Wyd. Książnica-Atlas. 1934 r. Liczne ilustracje.

Joseph Delmont: „Mieszkańcy Dżungli“. Autoryzowany przekład Włodzimierza Topolińskiego. Lwów-Warszawa. Biblioteka Iskier. Wyd. Książnica-Atlas. 1934 r. Liczne ilustracje.

K. Konarski: „Tajemnica zegara królewskiego“. Książnica-Atlas. Lwów-Warszawa. 1933 r.

Joseph Ponten: „Der Meister“. Wstępem oraz objaśnieniami zaopatrzył Herman Sternbach. (Biblioteczka Niemiecka. Serja II. Tomik 41). Książnica-Atlas, Lwów-Warszawa. 1933 r.

25.

OGŁOSZENIA.

Książki nadesłane:

Nakładem „Naszej Księgarni“, Sp. Akc. w Warszawie.

Gayówna: Podręcznik do nauki o przyrodzie żywej w cenie zł. 1.20.

„ Nauczanie przyrody żywej. Cz. I — zł. 1.70.

Grzywań-Kaczyńska: Testy i normy — zł. 3.60.

Hoszowska: Zajęcia praktyczne w zakresie kultury życia codziennego w szkole powszechnej — zł. 3.—.

Krawczyk: Ćwiczenia cielesne w szkole powszechnej — zł. 3.20.

Pohoska i Wyszacka: Z naszej przeszłości — zł. 1.50.

Rudniański: Technologia pracy umysłowej — zł. 3.60.

Wierzbńska: Na marginesie nowego programu nauki śpiewu — zł. 0.40.

Prenumerata roczna zł 6, półroczna zł 3. — Numer pojedynczy 50 groszy.

Ceny ogłoszeń: Cała strona 120 zł, pół strony 60 zł, ćwierć strony 30 zł.

Konto w P. K. O. Nr. 402.001.

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, Kuratorium Okręgu Szkolnego.

Drukarnia „Czasu“ w Krakowie pod zarządem Leopolda Wójcika.